

422**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 16 sierpnia 1994 r.

w sprawie objęcia przepisami Prawa geologicznego i górniczego prowadzenia określonych robót podziemnych z zastosowaniem techniki górniczej.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnictwo (Dz. U. Nr 27, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy Prawa geologicznego i górniczego o użytkowaniu górnictwem, o budowie obiektów zakładu górniczego, o ruchu i likwidacji zakładu górniczego, o odpowiedzialności za szkody, o organach państwowego nadzoru górniczego oraz przepisy karne stosuje się odpowiednio do prowadzenia robót podziemnych z zastosowaniem techniki górniczej w:

- 1) Kopalni Doświadczalnej „Barbara” w Mikołowie Głównego Instytutu Górnictwa w Katowicach, wykonywanych w celach naukowo-badawczych i doświadczalnych,
- 2) Kopalni Doświadczalnej Węgla Kamiennego „M-300” w Zabrze Centrum Mechanizacji Górnictwa KOMAG w Gliwicach, wykonywanych w celach naukowo-badawczych, doświadczalnych i ochrony zabytków,
- 3) Zakładzie Górniczym „Kowary-Podgórze” Politechniki Wrocławskiej we Wrocławiu, wykonywanych w celach naukowo-badawczych i doświadczalnych,

- 4) Kopalni Soli „Wieliczka” w Wieliczce, wykonywanych w celu ochrony zabytków,
- 5) Kopalni Zabytkowej — Muzeum w Tarnowskich Górach, wykonywanych w celu ochrony zabytków,
- 6) Sztolni „Czarnego Pstrąga” w Tarnowskich Górach, wykonywanych w celu ochrony zabytków.

2. Przepisami, o których mowa w ust. 1, obejmuje się również prowadzenie robót podziemnych z zastosowaniem techniki górniczej wykonywanych:

- 1) przy budowie szybkiej kolei miejskiej (metra) w Warszawie,
- 2) dla Centralnej Pompowni „Bolko” Zakładów Górniczo-Hutniczych „Orzeł Biały” w Bytomiu.

§ 2. Roboty, o których mowa w § 1, poddaje się nadzorowi i kontroli organów państwowego nadzoru górniczego, właściwych w odniesieniu do kopalń podstawowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 września 1994 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak***423****ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 22 sierpnia 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia wysokości dodatku za rozłąkę przysługującego pracownikom urzędów państwowych przeniesionym do pracy w innej miejscowości.

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 marca 1993 r. w sprawie ustalenia wysokości dodatku za roz-

łąkę przysługującego pracownikom urzędów państwowych przeniesionym do pracy w innej miejscowości (Dz. U. Nr 22, poz. 95 i Nr 113, poz. 496 oraz z 1994 r. Nr 25, poz. 84) w § 1 wyrazy „45 000 zł” zastępuje się wyrazami „50 000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1994 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak***424****ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 22 sierpnia 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu finansowania z budżetu państwa dopłat w 1994 r. do oprocentowania kredytów bankowych.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r.

Nr 72, poz. 344 i z 1994 r. Nr 76, poz. 344) oraz w związku z art. 46 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1994 z dnia 25

marca 1994 r. (Dz. U. Nr 52, poz. 209) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1994 r. w sprawie zasad i trybu finansowania z budżetu państwa dopłat w 1994 r. do oprocentowania kredytów bankowych (Dz. U. Nr 55, poz. 227) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, gdy podmiot gospodarczy spełnia jeden z warunków, o których mowa w ust. 6, a nie posiada wystarczających własnych możliwości

skupowych, suszarniczych, przechowalniczych lub przetwórczych na potrzeby realizacji prowadzonej działalności gospodarczej, może zlecić wykonanie tych czynności innym podmiotom gospodarczym. Podmiot gospodarczy przyjmujący zlecenie winien działać w imieniu i na rzecz podmiotu zlecającego. W takim przypadku z dopłat może korzystać tylko jeden podmiot gospodarczy, tzn. podmiot zlecający.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

425

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA, ZASOBÓW NATURALNYCH I LEŚNICTWA

z dnia 18 sierpnia 1994 r.

w sprawie gromadzenia informacji i próbek uzyskanych w wyniku prowadzenia prac geologicznych i sposobu postępowania z próbkami i dokumentacjami geologicznymi.

Na podstawie art. 45 ust. 4 oraz art. 50 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Próbkę geologiczną umieszcza się w opakowaniach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem i zniszczeniem.

2. Próbkę opisuje się na opakowaniu czytelnie i w sposób trwały. Opis ten powinien zawierać:

- 1) nazwę, symbol, numer otworu (wyróbiska) oraz miejsce i sposób pobrania,
- 2) głębokość pobrania próbki,
- 3) kolejny numer próbki,
- 4) nazwę wykonawcy opróbowania,
- 5) datę pobrania, a dla próbek kopaliny płynnej, gazowej lub wody, również godzinę ich pobrania; dla wód należy podać temperaturę w otworze i na powierzchni.

3. Próbkę geologiczną umieszcza się w skrzynkach i opisuje, podając:

- 1) na górnej podłużnej krawędzi dane określone w ust. 2 pkt 2 i 3,
- 2) na ścianie czołowej dane określone w ust. 2 pkt 1—3,
- 3) na ścianie bocznej dane określone w ust. 2 pkt 1, 2 i 4.

§ 2. 1. Próbkę geologiczną dzieli się na:

- 1) trwałego przechowywania, do których zalicza się:
 - a) próbki dokumentujące pełne syntetyczne profile geologiczne, zestawione w celu scharakteryzowania danej jednostki geologicznej, regionu kraju lub określonego złoża kopaliny, a zwłaszcza pod względem stratygraficznym, litologicznym, facjalnym i tektonicznym,
 - b) zakwalifikowane do zbiorów naukowych,
- 2) czasowego przechowywania, do których zalicza się w szczególności próbki geologiczne wykonane dla sporządzenia dokumentacji geologicznej złoża lub dla sporządzenia dokumentacji hydrogeologicznej.

2. O zaliczeniu określonej próbki do próbek trwałego przechowywania rozstrzyga organ koncesyjny bądź zatwierdzający projekt prac geologicznych.

§ 3. 1. Magazyn próbek geologicznych trwałego przechowywania prowadzi Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

2. Magazyn próbek geologicznych czasowego przechowywania prowadzi przedsiębiorca.

§ 4. 1. W magazynie próbek są prowadzone:

- 1) księga ewidencyjna według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia, oraz
- 2) ewidencja udostępnianych próbek.

2. Pobieranie wycinków z próbek geologicznych trwałego przechowywania wymaga każdorazowej zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

3. Próbkę geologiczną podlegającą przechowaniu powinny być zabezpieczone przed zniszczeniem.

§ 5. 1. Jeżeli nowo przekazane do magazynu próbki geologiczne trwałego przechowywania spowodują utratę przydatności przez takie próbki dotychczas przechowywane w magazynie — Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa może zezwolić na likwidację próbek, które utraciły znaczenie.

2. Próbkę czasowego przechowywania otrzymywane przy rozpoznawaniu złóż kopaliny pospolitych, przy dokumentowaniu warunków geologiczno-inżynierskich oraz przy odwiercaniu otworów hydrogeologicznych, po zatwierdzeniu dokumentacji mogą być likwidowane w miejscu ich dotychczasowego przechowywania.

3. Likwidacja próbek czasowego przechowywania, otrzymanych przy rozpoznawaniu złóż kopaliny podstawowych może nastąpić po zakończeniu eksploatacji tej części złoża, z której zostały pobrane. Wcześniejsza ich likwidacja wymaga zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

4. Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa może wyrazić zgodę na likwidację pozostałych próbek czasowego przechowywania.

5. Z przeprowadzonej likwidacji próbek sporządza się protokół pozostający u likwidatora.